

Dosarul nr. 3ra-130/2022

2-20066961-01-3ra-10022022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Ciurac)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Vranescu împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, persoană terță Serghei Mucuța cu privire la contestarea actelor administrative individuale defavorabile, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva hotărârii din 08 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2020 Ion Vranescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la contestarea actelor administrative individual defavorabile, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului cauzat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 28 mai 2020 i-a fost adus la cunoștință Ordinul IGPF nr.293/ps din 27 mai 2020, semnat de către Șeful IGPF, Corneliu Groza, prin care șeful Serviciului investigații interne al Direcției inspecție efectivă a IGPF, comisar Ion Vranescu, a fost sancționat disciplinar cu sancțiunea disciplinară retrogradare în funcție, de pe 27 mai 2020, pentru atitudine neconștiincioasă față de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu manifestată prin neîndeplinirea întocmai a prevederilor actelor normative ce reglementează activitatea de serviciu.

Sancțiunea a fost aplicată în temeiul anchetei de serviciu care a fost aprobată la 28 mai 2020.

Tot, la 28 mai 2020 i s-a adus la cunoștință Ordinul IGPF nr.294/ps de punere în aplicare a Ordinului IGPF nr.293/ps, prin care a fost numit în mod de retrogradare în funcție, urmare a aplicării sancțiunii disciplinare, în funcția de ofițer principal al Secției

audit intern a IGPF, fiind eliberat din funcția de șef al Serviciului investigații interne al Direcției inspecție efectiv a IGPF.

A considerat că Ordinul IGPF nr.293/ps din 27 mai 2020 a fost emis ilegal din mai multe motive. În ordinul IGPF nr.293/ps se indică faptul că, comisarul Ion Vranescu, în calitate de președinte al Comisiei de evidență și evaluare a cadourilor din cadrul IGPF ar fi încălcat actele normative ce reglementează activitatea de serviciu prin atitudine neconștiincioasă față de atribuțiile de serviciu.

În ordinul menționat nu este indicată data când a avut loc presupusa abatere disciplinară, vorbindu-se despre nepublicarea pe pagina web a autorității publice a listei cadourilor și beneficiarilor pentru anii 2017 și 2018 și neconvocarea Comisiei în ședințe, prezentarea ordinii de zi cu ulterioara aprobare a acesteia – procesele verbale cu privire la convocarea ședinței Comisiei semnate de către membri demonstrează contrariul, or în cadrul IGPF nu a fost înregistrată nici o plîngere/sesizare a membrilor Comisiei cu privire la careva abuzuri sau inacțiuni din partea președintelui acesteia.

Potrivit ordinului IGPF nr.1428 din 12 decembrie 2019 s-a aflat în concediu anual de odihnă în perioada 19 decembrie 2019 – 02 ianuarie 2020, în perioada 13 ianuarie 2020 – 12 martie 2020 a fost trimis în deplasare în interes de serviciu pentru a executa funcția de șef al serviciului juridic și practică contravențională al Direcției regionale Centru, iar potrivit ordinului IGPF nr.188 din 13 martie 2020 s-a aflat în concediu anual de odihnă în perioada 13 martie 2020 – 26 martie 2020.

Respectiv, în perioada decembrie 2019 - iunie 2020 a fost în imposibilitatea exercitării funcției de șef al Serviciului investigații interne al Direcției inspecție efectiv a IGPF și respectiv de Președinte și membru al Comisiei. În ordinul IGPF nr.293/ps din 27 mai 2020 se invocă ca temei de aplicare a sancțiunii disciplinare concluzia anchetei de serviciu din 28 mai 2020. Ordinul de sancționare a fost emis înaintea aprobării concluziei anchetei de serviciu. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare. De către persoana ce a efectuat ancheta de serviciu nu i s-a explicat ce i se încredințează, nu i s-a prezentat nici un act, nici măcar raportul de inițiere, nu i s-a oferit posibilitatea de a se justifica sau prezenta anumite probe în apărarea sa și, deși a depus în secretariatul IGPF explicația nr. 7117 din 27 mai 2020, aceasta nu a fost luată în considerație. Astfel, a fost ilegal privat în totalitate de dreptul de a-și apăra interesele legale.

Conform pct. 6 lit. g) din Hotărârea Guvernului nr.134 din 22 februarie 2013, Comisia are atribuția (nu obligația) de a publica anual pe pagina web a organizației publice lista cadourilor și beneficiarilor acestora.

Respectiv, este o atribuție a unui organ colegial, al Comisiei (nu obligația comisarului Vranescu Ion), iar ca urmare a efectuării anchetei de serviciu, a fost sancționat disciplinar doar reclamantul, cu retrogradare în funcție pentru faptul că în 2017 și 2018 pe site web a IGPF nu a fost publicată lista nominalizată, ceilalți membri ai Comisiei, nefiind sancționați. De când există autoritatea de frontieră a RM nu a fost publicat nici o listă a cadourilor și beneficiarilor, Comisia în fiecare an prezenta darea de seamă pe numele angajatorului, ultimul fiind persoana ce decide ce se publică și ce nu pe pagina web a instituției. Totodată, prin publicarea identității beneficiarilor,

survine riscul de a fi încălcate prevederile altor norme cu valoare juridică superioară Hotărârii de Guvern nr. 134 din 22 februarie 2013 (spre exemplu Legea nr.133 din 08-07-2011 privind protecția datelor cu caracter personal sau în cazul ofițerilor de investigații Legea nr.59 din 29 martie 2012 privind activitatea specială de investigații).

În ordinul IGPF nr.293/ps se menționează că, Ion Vranescu ca președinte al Comisiei nu convoacă ședințele acesteia și nu prezintă ordinea de zi a ședinței cu ulterioara aprobare a acesteia în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii de către beneficiar a demersului privind predarea cadourilor. Procesele verbale ale ședințelor semnate de către toți membrii Comisiei demonstrează că ședințele au avut loc cu întocmirea actelor necesare și cu respectarea procedurii legale. Nici un beneficiar sau altă persoană nu au depus careva plângeri/pretenții cu privire la activitatea Comisiei.

În ordinul IGPF nr. 293/ps i se aplică sancțiunea disciplinară retrogradare în funcție pentru atitudine neconștiincioasă față de îndeplinirea obligațiilor de serviciu. Obligațiile de serviciu ale șefului serviciului investigații interne a Direcției inspecție efectiv a IGPF sînt prevăzute în fișa postului semnată de către titularul funcției și aprobată de către șeful IGPF. În fișa de post nu sunt prevăzute careva obligații legate de Comisia de evidență și evaluare a cadourilor. Totodată, Ion Vranescu în calitate de șef al Comisiei nu a fost remunerat, efectuînd o activitate suplimentară față de obligațiile, sarcinile și atribuțiile pe care avea potrivit funcției.

Articolul 59 alin.(4) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne stipulează că, funcționarul public cu statut special vizat de ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, cu respectarea regimului juridic al datelor cu caracter personal și al informațiilor atribuite la secretul de stat, de asemenea să solicite și/sau să prezinte probe în apărarea sa.

În cadrul efectuării anchetei de serviciu categoric i s-a refuzat să i se aducă la cunoștință careva materiale, abia la data de 11 iunie 2020 ca urmare a solicitării nr.7231 din 29 iunie 2020 și a solicitării repetate nr.7792 din 09 iulie 2020 i s-au prezentat și a făcut cunoștință cu copiile materialelor anchetei de serviciu. La aplicarea sancțiunii disciplinare nu s-a luat în considerație că pe parcursul activității sale în cadrul IGPF (începînd cu anul 2011) a avut o activitate ireproșabilă, fără a fi aplicate în privința lui Ion Vranescu careva sancțiuni disciplinare, avînd nenumărate stimulări inclusiv eminent al Poliției de Frontieră, dispune de cursuri manageriale, fiind formator, formator de formatori pe domeniul integrității în cadrul MAI, facînd parte din diferite comisii și grupuri de lucru, participînd la diferite evenimente naționale și internaționale și reprezentînd cu brio Poliția de Frontieră.

Acest fapt contravine art.59 alin.(5) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și pct. 91 subpct. 1) din Hotărîrea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În Ordinul IGPF nr. 293/ps se face trimitere la faptul că, Ion Vranescu a încălcat anumite norme generale: Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și Hotărîrea

Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fără a se face referire la careva norme speciale. Concluzia anchetei de serviciu a fost denumită pe faptul abaterilor disciplinare comise ca urmare a nepublicării pe site-ul oficial al IGPF a registrului de evidență a cadourilor, or o astfel de reglementare în actele menționate nu există.

Sancțiunea disciplinară sub formă de retrogradare în funcție o consideră neîntemeiată și nejustificată și din considerentul că, la aplicarea acesteia nu s-a ținut cont de prevederile art.211/1 din Codul muncii, care dă o tălmăcire a acțiunilor salariatului care pot fi încadrate ca încălcare gravă a obligațiilor de muncă, pentru care s-ar aplica o sancțiune atât de gravă ca retrogradare în funcție.

În Ordinul nr. 293/ps se face referire la solicitarea Direcției analiză monitorizare și evaluare a politicilor din cadrul MAI nr. 14/2590. Potrivit acestei solicitări, registrul cadourilor nu s-a publicat la Inspectoratul General de Carabinieri, Serviciul Tehnologii Informaționale, Inspectoratul General Situații Excepționale, Serviciul Medical, CSC Dinamo, Biroul Migrație și Azil, CIPAL, ARM etc. Respectiv în cadrul MAI-ului majoritatea subdiviziunilor nu au publicat pe site lista cadourilor și beneficiarilor, aceasta fiind o situație de sistem.

Vinovăția lui Ion Vranescu în săvârșirea cărorva fapte neregulamentare nu este demonstrată în Ordinul nr. 293/ps sau ancheta de serviciu.

A considerat că Ordinul IGPF nr. 294/ps din 27 mai 2020 a fost emis ilegal din următoarele motive de drept: temei pentru emiterea Ordinul IGPF nr. 294/ps a servit Ordinul IGPF nr. 293/ps din 27 mai 2020. Prin Ordinul IGPF nr. 294/ps a fost numit în funcția ofițer principal al Secției audit intern a IGPF, fiind astfel impus să presteze o muncă într-un domeniu în care nu dispune de calificarea necesară. Ordinul 294/ps contravine Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 29/1930.

A solicitat reclamantul anularea ordinelor Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.293/ps din 27 mai 2020 și nr. 294/ps din 27 mai 2020, restabilirea în funcția anterior ocupată - Șef al Serviciului investigații interne al Direcției inspecție efectiv a IGPF, încasarea din contul IGPF în beneficiul lui Ion Vranescu a sumei de 31500 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a diferenței de salariu urmare a retrogradării la o funcție inferioară.

La 04 septembrie 2020 reclamantul a înaintat o cerere cu motive suplimentare la cererea de chemare în judecată (f.d.51-58).

În motivarea acesteia a indicat că, ancheta de serviciu nr. A-96 a fost efectuată contrar normelor legale, atât ca procedură cât și ca conținut. A fost încălcată Hotărârea Guvernului nr.409 din 07-06-2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, și anume: pct.49 - Ancheta de serviciu se va efectua cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale funcționarului. În perioada anchetei de serviciu este interzisă stimularea funcționarului, promovarea în funcție, conferirea gradelor speciale și categoriilor de calificare. Nu i s-a asigurat dreptul legitim fundamental la apărare.

Deși, a depus explicația la secretariatul IGPF împreună cu demersul/cerere de recuzare nr. 7117 din 27 mai 2020, aceasta nu a fost luată în considerație, or

reprezentantul IGPF în referință face trimitere la explicația depusă, respectiv persoana care a efectuat ancheta de serviciu, a cunoscut despre cererea de recuzare și explicația depusă.

Pct. 53 din același Statut prevede că, printr-o rezoluție, conducătorul dispune efectuarea anchetei de serviciu de către o persoană responsabilă din cadrul subdiviziunii sau de către conducătorul nemijlocit al funcționarului care a comis abaterea disciplinară. În rezoluția pusă de către Corneliu Groza pe raportul de inițiere al anchetei de serviciu, Todos Petru, nu figurează. În raportul lui Cojocari Sergiu se solicită ca ancheta de serviciu să fie efectuată de către un angajat din cadrul Direcției juridice și practică contravențională. Numele lui Todos Petru nu figurează în Raport și nici pe rezoluția lui Groza Corneliu. Respectiv, ancheta de serviciu, a fost efectuată de către o persoană neîmputernicită în acest sens.

Pct.57 stabilește că nu poate desfășura ancheta de serviciu persoana care este soț, rudă sau afîn cu persoana care a comis abaterea disciplinară; este subordonată persoanei în privința căreia este desfășurată ancheta de serviciu. În raportul de inițiere al anchetei de serviciu, Cojocari Sergiu solicită inițierea anchetei de serviciu pe faptul nepublicării pe pagina web a organizației publice lista cadourilor și beneficiarilor acestora, de către Comisie (respectiv era vizată întreaga componentă a Comisiei). Din comisie făcea parte și șeful direct a lui Todos Petru, Lozan Sergiu - șeful Direcției juridice și practică contravențională. La fel, Cojocari Sergiu în raport solicită ca ancheta să fie efectuată de către Direcția juridică și practică contravențională deoarece din componența Comisiei face parte angajatul Direcției inspecție efectiv, adică reclamantul, iar asta duce la nerespectarea imparțialității obiectivității și normelor profesionale în primirea deciziei. Cât de legală și imparțială poate fi această activitate a lui Todos Petru dacă din Comisie face parte șeful său direct - Lozan Sergiu, ultimul din start fiind o persoană cointereseată; are un interes personal în cauza examinată ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și imparțialitatea sa.

Petru Todos, Sergiu Cojocari și Sergiu Lozan sunt persoanele care anterior au întreprins careva acțiuni în privința reclamantului, fapt recunoscut de către IGPF prin scrisoarea nr. 35/8-1-3226.

Nici în Concluzia anchetei de serviciu și nici în Ordinul de sancționare nr.293/ps, nu este indicat/documentat timpul când au avut loc presupusele abateri disciplinare. Unicele date care apar în concluzia anchetei de serviciu și ordinul de sancționare sunt anul 2017 și 2018, când nu ar fi publicat pe site-ul IGPF lista cadourilor și beneficiarilor, termenul de prescripție de 6 luni fiind demult expirat.

Deși a depus explicația în secretariatul IGPF aceasta nu a fost luată în considerare, fiind lezat astfel de dreptul fundamental de a se apăra.

Audierea persoanei care a formulat sesizarea sau a celei care a raportat despre abaterea disciplinară comisă, or Cojocari Sergiu nu a fost audiat în cadrul anchetei de serviciu. Culegerea informațiilor considerate necesare pentru soluționarea cazului, inclusiv date cu caracter personal, prin mijloacele prevăzute de lege, inclusiv audierea oricăror altor persoane ale căror declarații pot contribui la soluționarea justă a cazului (au fost audiați doar persoanele care au un interes direct în soluționarea cazului); administrarea probelor, precum și verificarea documentelor, a declarațiilor prezentate

(Todos Petru era obligat să verifice veridicitatea datelor din explicațiile lui Lozan Sergiu și Plazinscaia Irina).

Deși a depus un demers/cerere nr.7117 din 27 mai 2020 prin care a solicitat recuzarea persoanei ce efectua ancheta de serviciu și remiterea anchetei de serviciu spre efectuare către SPIA al MAI, acesta a fost ignorat. Mai mult ca atât, și mai rușinos este faptul că, a fost informat de către Corneliu Groza cu privire la examinarea demersului nr.7117 abia la data de 26 iunie 2020, adică după 31 de zile, fiind depășit pînă și termenul de 30 de zile prevăzut de Codul Administrativ pentru examinarea unei cereri.

Nu i s-a dat posibilitatea să prezinte careva probe. La 27 mai 2020 a revenit din concediu anual de odihnă și tot la aceiași zi se pretinde că a fost emis Ordinul IGPF nr.294/ps.

La 27 mai 2020, cînd abia a revenit din concediu anual de odihnă, deja era sancționat disciplinar, iar demersul depus pe numele lui Groza Corneliu a fost examinat cum era obligatoriu la etapa de efectuare a anchetei de serviciu, dar abia peste 31 de zile.

În Ordinul IGPF nr. 294/ps din 27 mai 2020 se indică că la baza acestuia stă concluzia anchetei de serviciu din 28 mai 2020. Ancheta de serviciu nr.A-96 a fost efectuată contrar prevederilor Legii nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, din motivele ce succed.

Deși a depus o explicație scrisă și pîrîtul prin referință recunoaște că a avut cunoștință despre aceasta, explicația reclamantului nu a fost examinată. Mai mult ca atât, categoric respinge învinuirile aduse precum că a refuzat să depună explicație. Așa-zisul proces-verbal întocmit de către Todos Petru și care se presupune că a fost contrasemnat de către colegul său de direcție (subalternul nemijlocit a lui Lozan Sergiu) - Miron Alexandru și Cebotari Sergiu reprezentant al subdiviziunii responsabile de înregistrarea ordinelor de sancționare, care de departe nu sunt niște persoane dezinteresate, nu poate fi calificată ca probă, or nu este dovada că Ion Vranescu la momentul întocmirii procesului-verbal nu depusese explicația. A negat categoric că ar fi refuzat să depună explicații. Prin această acțiune a persoanei, care a efectuat ancheta de serviciu, au fost încălcate flagrant și prevederile pct.68 subpct.1) din Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iulie 2017. Nu era de față la întocmirea respectivului proces-verbal ca să fie confirmat refuzul acestuia, iar cei doi așa-zisi martori nu îl reprezintă.

La aplicarea sancțiunii disciplinare nu s-a luat în considerație că, pe parcursul activității sale în cadrul IGPF, începînd cu anul 2011, a avut o activitate ireproșabilă, fără a-i fi aplicate în privința sa careva sancțiuni disciplinare, avînd nenumărate stimulări, inclusiv eminent al Poliției de Frontieră. Caracteristica ce a fost anexată la materialele anchetei de serviciu este una subiectivă, denigratoare ce nu corespunde adevărului, elaborată de către o persoana sancționată disciplinar prin ordinul Ministrului afacerilor interne în anul 2018, inclusiv în baza explicațiilor reclamantului și care nu a fost conducătorul direct potrivit fișei de post șeful DIE este conducătorul direct al șefului SII.

În ordinul IGPF nr.293/ps din 27 mai 2020, se indică ca temei concluzia anchetei de serviciu din 28 mai 2020, Groza Corneliu fizic nu a fost în posibilitatea de a aproba Concluzia anchetei de serviciu la data de 27 mai 2020 deoarece în acea zi a inspectat

Sectoarele Poliției de Frontieră Valea Perjei și Copceac, fapt ce poate fi confirmat prin Buletinul informativ săptămânal nr.373 precum și prin însemnările din registrele din cadrul IGPF, SPF Valea Perjei și SPF Copceac.

Prin Ordinul 294/ps, fiind numit urmare a aplicării sancțiunii disciplinare la o funcție inferioară, modificându-se raporturile de serviciu într-un mod în care legea nu prevede.

Prin încheierea protocolară din 10 decembrie 2020, în temeiul art.205 Codul administrativ, a fost atras în calitate de persoană terță, Mucuța Sergiu (f.d.149).

Prin hotărârea din 08 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă acțiunea depusă de Ion Vranescu, a fost anulat Ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.293/ps din 27 mai 2020 și Ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.294/ps din 27 mai 2020. A fost restabilit Ion Vranescu în funcția deținută anterior de șef al Serviciului Investigații interne al Direcției inspecție efectivă a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. A fost încasată din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Ion Vranescu diferența de salariu ca urmare a retrogradării la o funcție inferioară (f.d.153, 179- 187, vol. I).

Dispozitivul hotărârii din 08 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost notificat părților la aceeași dată, 08 februarie 2021, fapt confirmat prin recipisa semnată de aceștia (f.d.154, vol. I).

La 01 martie 2021, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08 februarie 2021 (f.d.158-159, vol. I).

La 08 aprilie 2021, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a recepționat hotărârea motivată a primei instanțe, iar la 07 mai 2021, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus motivarea apelului (f.d.189, 202-209, vol. I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră împotriva hotărârii din 08 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva hotărârii din 08 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 16, 17-38, vol. II).

Pentru a decide astfel instanța de apel a aplicat prevederile art. 194 alin. (1), 231 alin. (2), 219 alin. (1)-(3), 221 alin. (2). 220 alin. (1) și 93 din Codul administrativ și a stabilit că potrivit raportului șefului Direcției Inspecție Efectivă din 21 mai 2020, adresat șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, s-a propus inițierea anchetei de serviciu privind examinarea solicitării Direcției analiză, monitorizare și evaluare a politicilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu nr.14/2590 din 11 martie 2020. Totodată s-a indicat că, în scopul excluderii unor eventuale recuzări a persoanei desemnate pentru efectuarea anchetei de serviciu cât și a respectării normelor profesionale și a principiilor obiectivității și imparțialității în primirea deciziei, a fost propusă efectuarea anchetei de serviciu de către un angajat desemnat din cadrul Direcției juridice și practică contravențională a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (f.d.23 – dosar administrativ).

Completul specializat al instanței de apel a reținut că, la 27 mai 2020, inspectorul superior, ofițer principal al SCP al Direcției juridice și practică contravențională, a adresat șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, concluziile anchetei de serviciu inițiată în privința șefului Serviciului investigații interne al Direcției inspecției efective al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comisar Vranescu Ion, cu propunerea de aplicare a sancțiunii disciplinare „retrogradarea în funcție” (f.d.97-102 – dosar administrativ).

La fel, a stabilit instanța de apel că, la 27 mai 2020, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a emis ordinul nr.293/ps cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special Vranescu Ion, în temeiul concluziei anchetei de serviciu din 28 mai 2020, precum și în conformitate cu art. 58 alin. (1) lit. e) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne prin care a dispus: a aplica sancțiunea disciplinară „retrogradare în funcție” în privința șefului Serviciului investigații interne al Direcției inspecție efectivă a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comisar Vranescu Ion pentru atitudine neconștiincioasă față de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin neîndeplinirea întocmai a prevederilor actelor normative ce reglementează activitatea de serviciu (f.d.17-19– dosar administrativ).

Din conținutul ordinului rezultă că, în cadrul desfășurării anchetei de serviciu s-a stabilit că, în scopul executării acțiunii nr.5 din Strategia națională de integritate și anticorupție, în temeiul pct.3 și pct.42 din Regulamentul cu privire la evidența, evaluarea, păstrarea, utilizarea și răscumpărarea cadourilor simbolice, a celor oferite din politețe sau cu prilejul anumitor acțiuni de protocol, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.134 din 22 februarie 2013 (în continuare Regulament) (în vigoare la data emiterii ordinului), precum și în temeiul pct. 22 din Regulamentul Departamentului Poliției de Frontieră aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.434 din 19 iunie 2012 cu privire la Poliția de Frontieră (în vigoare la data emiterii ordinului), a fost emis ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr.54 din 01 februarie 2017 cu privire la crearea Comisiei de evidență și evaluare a cadourilor (în continuare Comisie), prin care a fost instituită comisia de profil, Președinte al Comisiei fiind Vranescu Ion, șef al Serviciului investigații interne al Direcției inspecție efectivă.

Subsecvent, a stabilit instanța de apel că, potrivit pct.6 lit. g) din Regulament, una din atribuțiile comisiei era publicarea anuală pe pagina web a organizației publice a listei cadourilor și beneficiarilor acestora. Fapt care conform scrisorii Direcției analiză, monitorizare și evaluare a politicilor a Ministerului Afacerilor Interne nr. 14/2590 din 11 martie 2020 cât și a răspunsului Direcției generale management operațional a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (în continuare IGPF) nr.35/7-1-150 din data de 26 mai 2020, pentru anii 2017 și 2018 nu s-a realizat. În aceiași ordine de idei, pct.7 din Regulamentul menționat anterior, stipulează că, președintele comisiei în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii de către beneficiar a demersului privind predarea cadoului, v-a convoca ședința comisiei, lucru care, domnul Ion Vranescu, în calitate de președinte al comisiei nu l-a făcut, manifestând o atitudine neglijentă în raport cu rolul său de președinte, conducător și de coordonator al comisiei. Astfel, răspunderea privind neconvocarea comisiei în ședințe cât și prezentarea ordinii de zi a ședinței cu

ulterioara aprobare a acesteia o poartă președintele comisiei. În acest context, în cadrul desfășurării anchetei de serviciu în scopul stabilirii tuturor circumstanțelor cazului, au fost chestionați angajații IGPF care conform ordinului DPF nr. 54 din 01 februarie 2017, au fost desemnați ca membri/ membri supleanți ai comisiei, care au relatat despre neconvocarea și neprezidarea ședințelor comisiei ori de câte ori era necesar aceasta de către Vranescu Ion, nesupunerea de către Vranescu Ion votului propunerile membrilor comisiei referitor la soarta unui bun declarat de către un angajat IGPF, nedirijarea de către Vranescu Ion a activității comisiei, precum și alte inacțiuni menționate în Concluzia anchetei de serviciu. Urmare a faptelor descrise, șeful Serviciului investigații interne al Direcției inspecție efectiv a IGPF, comisar Vranescu Ion, prin acțiunile/inacțiunile sale, manifestate prin atitudine neglijentă față de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, a prejudiciat imaginea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, a admis încălcarea prevederilor art. 50 lit. a), b), c), d), e), n), p) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin care funcționarul public cu statut special este obligat „să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte”, „să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova”, „să respecte jurământul depus și normele deontologice”, „să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu”, „să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale”, „să acorde sprijin colegilor în executarea atribuțiilor de serviciu, să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special”.

Subsecvent, prin acțiunile sale, comisarul Ion Vranescu, a admis încălcarea prevederilor art.52 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin care funcționarului public cu statut special îi este interzis „să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte”. Totodată prin faptele sale comisarul Ion Vranescu, a comis încălcări a prevederilor stipulate în cap. II din Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017 „cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin care funcționarul public cu statut special este obligat „să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte”, „să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova”, „să respecte jurământul depus și normele deontologice”, „să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu”, „să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale”, „să acorde sprijin colegilor în executarea atribuțiilor de serviciu, să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special”.

În temeiul Ordinului nr.294/ps din 27 mai 2020 cu privire la punerea în aplicarea a ordinului de sancționare nr. 293-ps din 27 mai 2020, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a dispus: a numi în mod de retrogradare în funcție, urmare a aplicării sancțiunii disciplinare, Comisarul Vranescu Ion Mihail în funcția de Ofițer principal al Secției audit intern a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, eliberându-l din funcția de Șef al Serviciului investigații interne al Direcției inspecție efectiv a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, de pe 27 mai 2020 (870307). Temei: ordinul IGPF nr.293/ps din 27 mai 2020 (f.d. 20 din dosarul administrativ).

Completul judiciar al instanței de apel, generalizând revendicările reclamantului/intimat, așa cum au fost susținute în cursul judecării litigiului, a conchis că prima instanță just a constatat că acțiunea reclamantului este întemeiată, constatând cert că ordinul de sancționare contestat contravine prevederilor legale.

Totodată, instanța de apel a aplicat prevederile art. 10 alin. (1), 11, 31, 32, 119, 225 și a stabilit că obiectul material al prezentei acțiuni de contencios administrativ îl constituie de fapt cerința reclamantului în circumstanțele expuse de anulare a Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.293/ps din 27 mai 2020 și a Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.294/ps din 27 mai 2020, în conformitate cu prevederile legale.

Completul specializat al instanței de apel a atestat că, Ion Vranescu este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, iar acțiunea nu este exceptată de la controlul judiciar.

Cu referire la fondul cauzei, instanța de apel a aplicat prevederile art. 204 alin. (1), 208 alin.(1), 209 alin. (1), 210 alin. (1) lit. a, b), c) Codul muncii, art. 56 alin. (1), 57, 58 alin. (1) lit. a)-f), 59 alin. (5) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, precum prevederile pct. 47, 48, 91 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017 și a reținut că, sancțiunea disciplinară este o formă a răspunderii juridice represive, adică mijloc de constrângere aplicabilă autorilor abaterilor disciplinare. Sancțiunile disciplinare urmăresc într-un final scopul evitării producerii pe viitor a unor fapte de acest gen, iar scopul sancțiunilor disciplinare este apărarea ordinii de drept și educarea funcționarilor de a acționa în spiritul respectării și asigurării acesteia, evidențiindu-se astfel atât caracterul represiv și coercitiv al sancțiunii, cât și cel preventiv-educativ.

Reieșind din prevederile legale enunțate în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că, drept temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare - retrogradare în funcție în privința lui Ion Vranescu a constituit faptul că ultimul, în funcție de președinte al Comisiei de evidență și evaluare a cadourilor din cadrul IGPF nu a publicat pe pagina web a autorității publice lista cadourilor și beneficiarilor pentru anii 2017 și 2018 și nu a convocat Comisia în ședințe.

În context, a testat instanța de apel că, competența de a aplica sancțiuni disciplinare revine exclusiv angajatorului, or numai angajatorul poate aplica sancțiuni disciplinare față de personalul angajat.

Astfel, Completul instanței de apel a reținut că, la emiterea actului individual contestat, apelantul nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin

lege, or potrivit materialelor cauzei se atestă că, de către pîrît/apelant a fost încălcat termenul de constatare a abaterii disciplinare și prin urmare, termenul privind aplicarea sancțiunii disciplinare din speță, or conform pct.96 din Hotărîrea Guvernului nr.409 din 07.06.2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată, dacă din ziua săvîrșirii abaterii disciplinare au trecut mai mult de 6 luni, termen care a expirat în momentul aplicării sacțiunii disciplinare.

Mai mult, Completul de judecată a constatat că apelantul nu a individualizat concret perioada în care s-au produs acțiunile pretins prejudiciabile ale lui Ion Vranescu.

La fel, este de menționat și faptul că, în cadrul anchetei de serviciu nu a fost examinată explicația depusă de Ion Vranescu la 27 mai 2020 cu numărul de intrare 7117, în cadrul căreia era cuprinsă și o cerere de recuzare, fapt care denotă încălcarea dreptului la apărare a intimatului. A mai reținut instanța de apel încălcarea a procedurii și faptul că Ordinul nr.293/ps de aplicare a sancțiunii a fost emis înainte de a fi data concluziei pe marginea anchetei de serviciu, or ordinul de sancționare a fost emis la 27 mai 2020, iar concluzia anchetei de serviciu a fost finalizată la 28 mai 2020, adică în ziua următoare emiterii ordinului, fapt indicat expres în calitate de temei în partea rezolutivă a Ordinului nr.293/ps. O altă încălcare admisă de angajator în procesul de efectuare a anchetei de serviciu în privința lui Ion Vranescu, o constituie și faptul că, angajatorul nu a motivat ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, în special, a omis să-și argumenteze soluția de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de retrogradare din funcție, or aceasta este o sancțiune disciplinară ce se poate aplica numai salariaților cu funcții de conducere, sancțiune care constă în modificarea temporară a contractului de muncă al salariatului în ceea ce privește felul muncii și salariul, prin actul unilateral de voință al angajatorului (decizie de sancționare). Prin urmare, această sancțiune este cea mai severă sancțiune ce poate fi aplicată cu păstrarea raportului de muncă.

În acest sens , instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 31, 118 alin. (1)-(3) Cod administrativ și a conchis că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare lui Vranescu Ion nu a fost motivat, în special, angajatorul nu a raportat faptele presupus a fi abateri disciplinare la normele legale care au servit drept temei de constatare a abaterii disciplinare.

Completul de judecată al instanței de apel a subliniat, că motivarea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare nu se rezumă la enumerarea circumstanțelor de fapt și indicarea unor norme de drept, angajatorul avînd obligația de a raporta circumstanțele de fapt, la normele de drept invocate, obligații care nu au fost respectate de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Prin urmare, instanța de apel în mod just a concluzionat că prima instanțe temeinic și legal a stabilit că în actul administrativ contestat nu se motivează, în ce mod fapta descrisă reprezintă încălcarea integrității, compromite și denigrează imaginea și prestigiul instituției, un comportament necinstit, amoral și josnic, și în ce măsură acțiunile imputate reclamantului urmează a fi încadrate în dispozițiile legale enumerate, iar descrierea faptelor și enumerarea normelor de drept nu poate fi apreciată ca o

motivare corespunzătoare a sancțiunii aplicate, care să corespundă principiului transparenței și comprehensibilității.

Concomitent, a reținut instanța de apel că obligativitatea motivării sancțiunii disciplinare de către angajator, derivă și din prevederile Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, care stabilește în mod expres la punctul 91, că la aplicarea sancțiunii disciplinare se va ține cont de: 1) activitatea desfășurată anterior de către funcționar; 2) cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare; 3) împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară; 4) gradul de vinovăție; 5) gravitatea abaterii disciplinare și consecințele acesteia; 6) preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise; 7) existența unor sancțiuni disciplinare aplicate anterior, care nu au fost stinse în condițiile legii. Iar pct. 92 prevede că, gravitatea abaterii disciplinare se determină în funcție de consecințele acesteia.

În acest sens, Completul specializat al instanței de apel a reținut că, prima instanță întemeiat a constatat că, în privința lui Ion Vranescu nu au fost aplicate careva sancțiuni disciplinare nestinse, precum și nu au fost aplicate nici careva sancțiuni disciplinare care aduc prejudicii materiale și morale considerabile și cu antecedente disciplinare care conferă faptei un grad ridicat de pericolozitate. Mai mult, începând cu anul 2011, a avut o activitate ireproșabilă, fără a fi aplicate în privința lui Ion Vranescu careva sancțiuni disciplinare, având nenumărate stimulări în cadrul Poliției de Frontieră.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a reținut că, contrar prevederilor legale ale art. 118 alin. (2) Cod administrativ, angajatorul nu a explicat modul de exercitare a dreptului discreționar, la aplicarea unei sancțiuni ce fac parte din categoria celor mai dure sancțiuni prevăzute de legislația în vigoare, cu păstrarea locului de muncă.

Completul de judecată al instanței de apel a apreciat critic argumentele expuse de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, care a susținut că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost motivat suficient, or, după cum s-a constatat supra, în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nu a fost expusă abaterea disciplinară în mod concret, dar nici nu a fost justificată sancțiunea disciplinară aplicată în privința lui Ion Vranescu.

La fel, instanța de apel a respins argumentul apelantului, precum că instanța de contencios administrativ nu deține competența de a se expune asupra oportunității actului administrativ contestat, or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în procesul de verificare a legalității ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, instanța de judecată deține inclusiv și competența de a se expune asupra legalității sancțiunii disciplinare. Astfel, se atestă că angajatorul nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar această încălcare se materializată prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite, ceea ce poartă un caracter neproportional scopului urmărit, fapt ce denotă și ilegalitatea lui în fond și prin urmare, prima instanță întemeiat a dispus anularea actelor administrative individuale defavorabile

Totodată, cu referire la prevederile art. 89 alin. (1), 90 alin. (1)-(3) din Codul muncii și drept consecință a anulării actului administrativ individual defavorabil,

instanța de apel a concluzionat că prima instanță în mod întemeiat a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ cu privire la restabilirea lui Ion Vranescu în funcția deținută anterior și să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul reclamantului a salariului urmare a retrogradării la o funcție inferioară.

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2021 a fost notificată Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la 29 decembrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 46, vol. II).

La 19 ianuarie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2) din Codul administrativ, a fost depusă motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, anularea deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei noi decizii cu privire la respingerea acțiunii depuse de Ion Vranescu ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece este emisă cu încălcarea normelor de drept material. Instanța de apel la emiterea deciziei contestate nu a elucidat toate circumstanțele importante speței.

A susținut că este îndoielnică și imparțială poziția instanței de apel în prezentul litigiu, or, rămâne a fi inexplicabil cum a ajuns instanța de apel la concluzia că a fost încălcat termenul de constatare a abaterii disciplinare și de aplicare a sancțiunii disciplinare, or că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nu a fost motivat, pe când materialele dosarului atestă contrariul. Astfel, a concluzionat că instanța de apel la emiterea deciziei s-a bazat exclusiv pe argumentele și declarațiile intimatului din cadrul dezbaterilor judiciare.

A invocat că instanța de apel și-a întemeiat soluția de admitere a acțiunii pe 4 argumente : neindividualizarea perioadei în care a fost comisă abaterea disciplinară și de aplicare a sancțiunii disciplinare; neexaminarea explicațiilor înaintate de Ion Vranescu; emiterea ordinului de sancționare înainte de a fi aprobată concluzia anchetei de serviciu și emiterea ordinului de sancționare fără a fi motivat.

Însă, concluziile respective ale instanței de apel se bazează pe o interpretare eronată a cadrului normativ aferent emiterii ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare funcționarului public cu statut special.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 noiembrie 2021 și la 29 decembrie 2021 a fost notificată decizia integrală Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (f.d. 46, vol. II).

În condițiile enunțate, recursul motivat depus la 19 ianuarie 2022, este în termen (f.d. 50-60, vol. II).

La 11 februarie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Ion Vranescu și Serghei Mucuța copia recursului motivat depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție.

La 16 martie 2022 Ion Vranescu a depus referință, prin care a solicitat de a considera inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de apel Chișinău.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru